

Píseň k sv. Anežce České

T: Jan Zahradníček
ND: Zdeněk Pololáník

Vstup:

1. Spa - ni-lá se-stro ka-te-drál, li-li-e z ro-du Vá-cla-vo-va, ru-ku tvou žá-dal mno -hý král, ne - vě-sto krá-sná cí - sa - řo - va.

Ty pr-sten od nich ne-vza-las, ji-nam tě vá - bil sr - dce hlas za Kri-stem Pá - nem, tvým že-ni-chem ne - be - ským.

2. Květ nejkrásnější mladosti,
na čele září diadému,
s veselou myslí, s lehkostí
položila jsi k nohám jemu.
Ze světa, v kterém spatřilas
očima mládí tolik krás
k Bohu, jenž skrytý jest,
vedla tě cesta cest.

Obětní průvod:

3. Jak Abrahám vždy k oběti
to nejdražší mít připraveno.
Pro Boha všechno strpěti,
pro druhé srdce otevřeno,
jak fortna tvého kláštera
pro utrpení veškerá,
pro žal všech béd a ran
byla vždy dokořán.

4. Také my v strachu, v bídě své
spěcháme k tobě z dálky věků.
Nevěra proti Bohu šťve
a krutě mstí se na člověku.
Pomoz nám časů těžkosti
nést s Františkovou radostí,
ať pokoj Páně s ní
nám srdce naplní.

Přijímání:

5. Vyvolila sis chudobu,
duchovní dcero Prostáčkova,
tu pravou boží podobu,
již Spasitel nám ukazoval
zbavený všeho ve chvíli,
kdy nahého jej přibili
na kříž, kde takto zdrán
visel všech věcí Pán.

6. Nic nechceš mít. Však ani stín
ničeho nechceš také nabýt.
S ramenou spad ti hermelín
a oblékáš si hnědý hábit,
královská dcero bez věna
se svatou Klárou spřízněná
chudobou nebeskou,
řeholí přísnou svou.

Závěr:

7. Svatého Rufa smutné dny
zas vracejí se v kalendáři.
Čas braniborský plný tmy
doléhá na nás se žaláři.
Světice z krve královské,
bez krále jsou zas Čechy tvé,
království božího
vypros nám sladké jho.

8. Ať potomstvo tvé nehodné
v souzení svém se rozpomene,
že národy jsou svobodné
jen v dílo boží zapřažené.
Jako ty každým dechem svým
sloužilas Bohu především
a pána žádného
neznala nad něho.